

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Hisenda i Pressuposts
Junta Consultiva
de Contractació Administrativa

Exp. Junta Consultiva: RES 8/2013

Resolució del recurs especial en matèria de contractació

Exp. d'origen: contracte de serveis de gestió de l'oficina d'informació, assessorament i orientació a la immigració a Eivissa (OFIM)

CONTR 2013/2398

Conselleria de Presidència

Recurrent: Atlas Servicios Empresariales, SA

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 29 de novembre de 2013, pel qual es resol el recurs especial en matèria de contractació interposat per Atlas Servicios Empresariales, SA, contra la Resolució del conseller de Presidència per la qual s'entén retirada la seva oferta del procediment d'adjudicació del contracte de serveis de gestió de l'oficina d'informació, assessorament i orientació a la immigració a Eivissa (OFIM)

Fets

1. El 12 de juliol de 2013, la secretària general de la Conselleria de Presidència va aprovar, per delegació, l'expedient de contractació, els plecs de prescripcions tècniques i de clàusules administratives particulars i l'obertura del procediment d'adjudicació del contracte de serveis de gestió de l'oficina d'informació, assessorament i orientació a la immigració a Eivissa (OFIM), per procediment negociat sense publicitat.
2. El 2 d'agost de 2013, la Mesa de Contractació va elevar a l'òrgan de contractació la proposta d'adjudicació a favor de l'entitat Fundació per a la Formació i la Recerca. Aquest mateix dia, la secretària de la Mesa de Contractació va requerir als representants de l'entitat esmentada que presentassin en el termini de deu dies hàbils la documentació a què fa referència l'article 151.2 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, amb la indicació que en el cas que no atenguessin el requeriment en el termini assenyalat s'entendria que retiraven l'oferta.
3. El 14 d'agost de 2013, la secretària general de la Conselleria de Presidència va dictar, per delegació, la Resolució per la qual s'entén retirada l'oferta de la Fundació per a la Formació i la Recerca, atès que no va acreditar la disposició

dels mitjans personals que s'havia compromès a adscriure a l'execució del contracte, i també va resoldre requerir al licitador següent d'acord amb l'ordre en què varen quedar classificades les ofertes, és a dir, a Atlas Servicios Empresariales, SA, que presentàs en el termini de deu dies hàbils la documentació a què fa referència l'article 151.2 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic.

4. El 27 d'agost de 2013, la secretària general de la Conselleria de Presidència va dictar, per delegació, la Resolució per la qual s'entén retirada l'oferta de l'empresa Atlas Servicios Empresariales, SA, atès que no va acreditar que disposava efectivament d'un dels mitjans personals que s'havia compromès a adscriure a l'execució del contracte, ja que de la documentació presentada per l'empresari s'inferia que havia substituït una de les persones incloses en la seva oferta per una altra. A més, la Resolució indicava que l'assegurança de caució que aquesta empresa havia presentat com a garantia definitiva no s'havia dipositat en la Direcció General del Tresor, Política Financera i Patrimoni, i que l'empresa no havia acreditat que el local on s'havia de dur a terme la prestació disposàs de la superfície ni de l'equipament mínim exigint en els plecs. Aquesta Resolució es va notificar a l'empresa el 29 d'agost.

En la mateixa Resolució, la secretària general va instar requerir al licitador següent d'acord amb l'ordre en què varen quedar classificades les ofertes perquè presentàs en el termini de deu dies hàbils la documentació a què fa referència l'article 151.2 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic.

5. El 13 de setembre de 2013, el representant de l'empresa Atlas Servicios Empresariales, SA, va interposar, a l'oficina de Correus, adreçat a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, un recurs especial en matèria de contractació contra la Resolució del conseller de Presidència per la qual s'entén retirada l'oferta de l'empresa Atlas Servicios Empresariales, SA. Aquest recurs es va rebre a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa el 17 de setembre de 2013.
6. El 24 de setembre de 2013, el conseller de Presidència va dictar la Resolució per la qual es renuncia a la celebració del contracte de serveis de gestió de les oficines d'informació, assessorament i orientació a la immigració a Eivissa (OFIM). Aquesta Resolució es va notificar als licitadors i al director general de Pressuposts i Finançament, i es va comunicar a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

7. D'acord amb l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat audiència als licitadors.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la Resolució per la qual s'entén retirada l'oferta d'una empresa, d'un procediment d'adjudicació d'un contracte de serveis no subjecte a regulació harmonitzada, tramitat per la Conselleria de Presidència.

Atès que es tracta d'un acte no susceptible del recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 40 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (en endavant, TRLCSP), s'hi pot interposar el recurs administratiu que sigui procedent. Aquest recurs, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, és el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, i l'ha de resoldre la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears, d'acord amb l'apartat 13 de l'article 2 i l'article 7 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, pel qual es crea aquesta Junta Consultiva.

2. El recurs especial que ha interposat el representant de l'empresa Atlas Servicios Empresariales, SA, es fonamenta en el fet que, a parer del recurrent, s'ha vulnerat la normativa constitucional relativa als criteris que han de regir l'actuació de l'Administració i el seu control jurisdiccional —qüestió que s'exposa d'una manera confusa però que sembla referir-se a la manca de motivació i a l'actuació incorrecta de l'Administració—, i també en el fet que s'ha vulnerat la clàusula 3.2.1 del Plec de prescripcions tècniques, atès que segons la seva interpretació aquest Plec especifica la titulació que ha de tenir el personal adscrit al servei però ni aquest Plec ni el Plec de clàusules administratives particulars no prohibeixen la substitució d'una persona per una altra.

A més, pel que fa als mitjans materials que s'han de dedicar o adscriure a l'execució del contracte, el recurrent critica que en l'exposició dels fets de la Resolució impugnada s'afirma que no queda acreditat que el local que el licitador proposa dedicar al contracte compleixi el que s'exigeix però que posteriorment, en els fonaments de dret, no se'n torna a fer cap esment, i

manifesta que va aportar la documentació requerida i que no és lògic que l'Administració pretengui que s'adquireixin i col·loquin, prèviament a l'adjudicació, uns equipaments en el local.

Atès tot això, el recurrent sol·licita que es deixi sense efecte la Resolució que s'impugna i que se li adjudiqui el contracte, o, subsidiàriament, que es retrotreguin les actuacions al moment de la justificació de la seva oferta.

S'ha de dir que tot i que a dia d'avui el recurs manca d'objecte atès que amb posterioritat a la interposició del recurs l'òrgan de contractació va renunciar a la subscripció del contracte, es resol, a continuació, la qüestió de fons que s'hi planteja.

3. L'apartat 1 de l'article 54 del TRLCSP disposa que només poden contractar amb el sector públic les persones naturals o jurídiques, espanyoles o estrangeres, que tinguin plena capacitat d'obrar, no estiguin incurses en una prohibició de contractar i acreditin la seva solvència econòmica, financera i tècnica o professional o, en els casos en què ho exigeixi aquesta Llei, estiguin degudament classificades.

En relació amb la solvència, l'article 62 del TRLCSP estableix que els empresaris han d'acreditar que estan en possessió de les condicions mínimes de solvència econòmica i financera i professional o tècnica que determini l'òrgan de contractació. D'acord amb aquest precepte, els requisits mínims de solvència que han de complir els empresaris i la documentació requerida per acreditar-los s'han d'especificar en el plec del contracte, i han d'estar vinculats al seu objecte i ser-hi proporcionals.

L'article 64, sota l'epígraf "Concreció de les condicions de solvència", disposa que:

1. En els contractes de serveis i d'obres, així com en els contractes de subministrament que incloguin serveis o treballs de col·locació i instal·lació, es pot exigir a les persones jurídiques que especifiquin, en l'oferta o en la sol·licitud de participació, els noms i la qualificació professional del personal responsable d'executar la prestació.
2. Els òrgans de contractació poden exigir als candidats o licitadors, i ho han de fer constar en els plecs, que a més d'acreditar la seva solvència o, si s'escau, classificació, es comprometen a dedicar o adscriure a l'execució del contracte els mitjans personals o materials suficients per a això. Aquests compromisos s'han d'integrar en el contracte, i els plecs o el

document contractual poden atribuir-los el caràcter d'obligacions essencials als efectes que preveu l'article 223.f), o establir penalitats, d'acord amb el que assenyala l'article 212.1, per al cas que l'adjudicatari els incompleixi.

D'acord amb aquest article, a més d'exigir que el licitador acrediti la solvència o, si escau, la classificació, que evidencii la idoneïtat o l'aptitud del licitador per dur a terme la prestació objecte del contracte, l'òrgan de contractació pot exigir un plus de solvència i establir l'obligació del licitador d'indicar els mitjans personals concrets amb els quals pretén executar el contracte i d'identificar-los amb el nom i la qualificació professional. Per tant, aquest compromís d'adscripció de mitjans es configura com una obligació addicional de proporcionar uns mitjans concrets.

La clàusula 5.2 del Plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte de serveis de gestió de l'oficina d'informació, assessorament i orientació a la immigració a Eivissa (OFIM), disposa que:

A més de la solvència o la classificació exigides en els apartats 1 a 4 de la lletra F, l'òrgan de contractació pot exigir l'adscripció a l'execució del contracte, com a mínim, dels mitjans personals i/o materials que s'indiquen en la lletra F.5. Si no s'indica res, s'entén que no existeixen exigències addicionals.

En els supòsits en els quals s'hagi indicat alguna exigència en la lletra F.5 del Quadre de característiques del contracte, i s'indiqui expressament a continuació, de conformitat amb l'article 64 del TRLCSP, en aquest contracte s'exigeix que els licitadors concretin les condicions de solvència mitjançant:

- L'especificació dels noms i la qualificació professional del personal responsable d'executar-ne la prestació.
- El compromís de dedicar o adscriure a l'execució del contracte els mitjans personals o materials suficients per dur-lo a terme adequadament. En aquest cas, l'òrgan de contractació pot atribuir a aquests compromisos el caràcter d'obligacions essencials als efectes previstos en l'article 223.f del TRLCSP.

Aquests documents han de detallar-se en l'oferta i han de presentar-se juntament amb la documentació acreditativa de la seva solvència o classificació.

La lletra F.5 del Quadre de característiques del contracte a la qual remet la clàusula 5.2 del Plec estableix el següent:

F.5 Concreció de les condicions de solvència

A més de la solvència o classificació indicades, s'exigeix l'adscripció a l'execució del contracte, com a mínim, dels mitjans personals i/o materials següents:

- un treballador social.
- un llicenciat en dret.

Especificació dels noms i la qualificació professional del personal responsable d'executar la prestació. Art. 64.1 TRLCSP.

- SÍ
 NO

Compromís de dedicar o d'adscriure a l'execució del contracte els mitjans personals o materials indicats. Art. 64.2 TRLCSP.

- SÍ
 NO

Caràcter d'obligacions essencials als efectes previstos en l'art. 223.f:

- SÍ
 NO

Per tant, s'observa que en aquest procediment l'òrgan de contractació havia exigint expressament i clarament que els licitadors especificassin i identificassin les persones responsables d'executar la prestació, i que es comprometessin a adscriure-les a l'execució del contracte, compromís al qual es va atribuir el caràcter d'obligació essencial. A més, en les clàusules 14.1.1 *f* i 18 del Plec s'exigia que els empresaris aportassin en un primer moment la documentació en relació amb això i que, posteriorment, el licitador seleccionat per a l'adjudicació acreditàs la disposició efectiva dels mitjans que s'havia compromès a adscriure a l'execució del contracte, tal com preveu l'article 151.2 del TRLCSP.

Així, aquest precepte disposa el següent:

2. L'òrgan de contractació ha de requerir al licitador que hagi presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa perquè, dins del termini de deu dies hàbils, a comptar del següent a aquell en què hagi rebut el requeriment, presenti la documentació justificativa d'estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social o autoritzi l'òrgan de contractació per obtenir de forma directa l'acreditació d'això, de disposar efectivament dels mitjans que s'hagi compromès a dedicar o adscriure a l'execució del contracte d'acord amb l'article 64.2, i d'haver constituït la garantia definitiva que sigui procedent. Els certificats corresponents poden ser expedits per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, llevat que s'estableixi una altra cosa en els plecs.

Les normes autonòmiques de desplegament d'aquesta Llei poden fixar un termini més gran del que preveu aquest paràgraf, sense que s'excedeixi el de vint dies hàbils.

Si no es compleix adequadament el requeriment en el termini assenyalat, s'entén que el licitador ha retirat l'oferta, i en aquest cas es procedeix a sol·licitar la mateixa documentació al licitador següent, per l'ordre en què hagin quedat classificades les ofertes.

El Plec de prescripcions tècniques que regeixen aquest contracte també fa referència als mitjans personals que s'han de dedicar a la seva execució i, en aquest sentit, estableix que l'empresa adjudicatària ha de disposar, com a mínim, d'un llicenciat o llicenciada en dret i d'un treballador o treballadora social.

Així doncs, aquest Plec reproduïx parcialment el Plec de clàusules administratives particulars, tot i que no és necessari, atesa la normativa que regula el contingut d'ambdós documents.

D'acord amb l'apartat 2 de l'article 115 del TRLCSP, en els plec de clàusules administratives particulars s'han d'incloure els pactes i condicions definidors dels drets i de les obligacions de les parts del contracte i la resta dels aspectes requerits per aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

L'article 67 del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, relatiu al contingut dels plec de clàusules administratives particulars, enumera les dades que s'hi han de fer constar, entre les quals figuren les que fan referència a la solvència i als documents que han de presentar els licitadors.

Quant al plec de prescripcions tècniques particulars, que d'acord amb l'apartat 1 de l'article 116 del TRLCSP ha de contenir les prescripcions tècniques particulars que han de regir la realització de la prestació i definir-ne les qualitats, cal recordar que l'apartat 3 de l'article 68 del Reglament general disposa que en cap cas no poden contenir declaracions o clàusules que hagin de figurar en el plec de clàusules administratives particulars, motiu pel qual s'ha d'entendre que prevalen les manifestacions que respecte de la solvència figuren en el Plec de clàusules administratives particulars.

Per tant, pel que fa a la concreció de la solvència cal ajustar-se necessàriament a allò que disposa el Plec de clàusules administratives particulars, que en aquest cas no contradiu cap altre document de l'expedient i que és molt clar pel que fa a aquesta qüestió.

4. El primer motiu d'impugnació es refereix a la manca de motivació de la Resolució objecte del recurs.

Quant a la motivació, l'article 89.3 de la Llei 30/1992 disposa que les resolucions han de contenir la decisió, que ha de ser motivada en els casos que preveu l'article 54 del mateix text legal. En concret, la lletra f de l'apartat 1 d'aquest darrer article disposa que s'han de motivar, amb referència succinta de fets i fonaments de dret els actes que es dicten en l'exercici de potestats discrecionals, com també els que han de ser-ho en virtut d'una disposició legal o reglamentària expressa. L'apartat 2 d'aquest article estableix que la motivació dels actes que exhaureixin els procediments selectius i de concurrència competitiva s'ha de fer de conformitat amb el que disposin les normes que regulin les convocatòries, i, en tot cas, han de quedar acreditats en el procediment els fonaments de la resolució que s'adopti.

El Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en la Sentència de 31 d'octubre de 2006, fa referència a la doctrina jurisprudencial sobre la motivació i manifesta que:

En lo que se refiere a la motivación, ésta tiene por finalidad, según se refiere en la sentencia del Tribunal Constitucional de 10 de diciembre de 2003, que el interesado conozca los motivos que conducen a la resolución de la Administración, con el fin, en su caso, de poder rebatirlos en la forma procedimental regulada al efecto, motivación que es consecuencia de los principios de seguridad jurídica y de interdicción de la arbitrariedad enunciados por el apartado 3 del artículo 9 de la Constitución y también, desde otra perspectiva, puede considerarse como una exigencia constitucional impuesta por el artículo 103 (principio de legalidad en la actuación administrativa), que se refuerza en la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea, proclamada por el Consejo Europeo de Niza de 8/10 de diciembre de 2000, que incluye dentro de su artículo 41, dedicado al "Derecho a una buena Administración", la obligación que incumbe a la Administración de motivar sus decisiones. Siguiendo reiterada doctrina jurisprudencial, el requisito de motivación que tiene por finalidad dar a conocer a los administrados las razones de la decisión, no sólo asegura la seriedad en la formación de la voluntad de la administración, sino que permite al interesado impugnar en su caso el acto administrativo con posibilidad de criticar las bases en que se funda; y,

en último término, facilita el control que el artículo 106.1 CE, encomienda a los Tribunales de Justicia, habiéndose proclamado que la motivación sucinta o escueta no equivale a ausencia del aludido requisito cuando es suficientemente indicativa (...).

Quant als efectes de la manca de motivació dels actes administratius, el Tribunal Suprem, en la Sentència d'11 de febrer de 2011, manifesta que:

El cumplimiento de esta exigencia de la motivación de los actos, con sucinta referencia a los hechos y fundamentos en que se basa, previsto en el artículo 54 de la Ley 30/1992, se salvaguarda mediante la severa consecuencia de la anulabilidad del acto administrativo no motivado, en caso de incumplimiento.

Ahora bien, esta ausencia de motivación puede ser un vicio invalidante, como hemos señalado, o una mera irregularidad en el caso de que no se haya producido ese desconocimiento de los motivos y razones en que se funda la decisión administrativa. Dicho de otra forma, debe atenderse a un criterio material en orden a determinar si efectivamente se ha cumplido, o no, la finalidad que exige la motivación de los actos, es decir, si el destinatario ha llegado a conocer las razones de la decisión adoptada por la Administración, pues solo si se conocen pueden impugnarse. Se trata, en definitiva, de valorar si concurre la indefensión a que se refiere el artículo 63.2 de la Ley 30/1992 cuya existencia es necesaria para incurrir en el vicio de invalidez señalado. El defecto de forma “sólo determinará la anulabilidad cuando el acto carezca de los requisitos formales indispensables para alcanzar su fin o dé lugar a la indefensión de los interesados”, nos indica el citado artículo 63.2.

En aquest cas, la Resolució objecte del recurs conté una referència expressa als fets i als fonaments de dret que justifiquen la decisió adoptada per l'Administració d'entendre retirada l'oferta del recurrent, de manera que li permet conèixer i atacar els motius que condueixen a aquesta resolució i, si escau, impugnar-la, i no és possible entendre en aquest cas que s'hagi produït cap indefensió —qüestió que tampoc no planteja el recurrent. I tot això amb independència que efectivament és cert, com afirma el recurrent, que en l'exposició dels fets de la Resolució hi figuren altres deficiències observades en la documentació aportada pel recurrent però que no s'esmenten en els fonaments de dret.

Així doncs, atès el contingut de la Resolució objecte del recurs es pot afirmar sense cap mena de dubte que no manca de motivació, ja que no tan sols explica els fets sinó també els fonaments jurídics, la doctrina i la jurisprudència que hi

són aplicables o en fan menció, de manera que el recurrent ha conegut els motius que han donat lloc a la Resolució i no ha sofert cap tipus d'indefensió.

Pel que fa a la resta d'al·legacions del recurs en relació amb la suposada vulneració de la normativa constitucional relativa als criteris que han de regir l'actuació de l'Administració i el seu control jurisdiccional, s'ha de dir que no són més que una simple transcripció de diversos preceptes constitucionals i legals, sense que se'n pugui deduir cap altre motiu d'impugnació diferent del que s'ha examinat en aquest fonament de dret.

Per tant, atès que la Resolució està motivada adequadament i s'ajusta a dret, el primer motiu d'impugnació s'ha de desestimar.

5. El segon motiu d'impugnació de la Resolució objecte de recurs és la vulneració de la clàusula 3.2.1 del Plec de prescripcions tècniques, atès que segons manifesta el recurrent aquest Plec especifica la titulació que ha de tenir el personal adscrit al servei però ni aquest Plec ni el Plec de clàusules administratives particulars no prohibeixen la substitució d'una persona per una altra.

No obstant això, com ja s'ha dit abans, la clàusula 3.2.1 esmentada no és sinó una transcripció parcial d'aquesta mateixa previsió del Plec de clàusules administratives particulars, el qual regula detalladament aquesta qüestió i no ha estat objecte de cap recurs, i, en conseqüència, no està justificat al·legar ara que el fet que els plecs no prohibeixen una substitució de persones permet entendre que és possible dur a terme aquesta substitució. S'ha de dir que si els plecs no ho prohibeixen és simplement perquè tant la regulació que d'això fa la normativa com les previsions dels plecs sobre això són prou clares, en el sentit que la proposició del licitador ha de contenir un compromís concret en relació amb els mitjans personals que han d'executar el contracte i posteriorment se n'ha d'acreditar documentalment allò a què s'ha compromès l'empresari en la seva oferta.

Qüestió distinta seria plantejar-se si, atès l'objecte contractual i la solvència requerida en aquest expedient, era realment necessari i proporcional exigir que el licitador especificàs els noms i la qualificació professional del personal responsable d'executar la prestació, que hagués de comprometre's a adscriure aquestes persones a l'execució del contracte, i que, finalment, s'atribuís el caràcter d'obligació essencial a aquest compromís.

L'article 145.1 del TRLCSP disposa que les proposicions dels interessats s'han d'ajustar al que preveu el plec de clàusules administratives particulars, i que el fet de presentar-les implica que l'empresari accepta de manera incondicionada el contingut de totes les clàusules o les condicions, sense cap excepció ni reserva. En aquest mateix sentit es pronuncia la clàusula 12.3 del Plec de clàusules administratives particulars que regeixen aquest contracte.

És reiterada la doctrina del Tribunal Suprem (per exemple, les sentències de 18 d'abril de 1986, de 3 d'abril de 1990, de 12 de maig de 1992, de 21 de setembre de 1994, de 9 de febrer de 2001, de 19 de març de 2001, de 16 d'abril de 2002, de 10 de juny de 2002, de 28 de juny de 2004 i de 26 de desembre de 2007) en el sentit que els plecs de condicions constitueixen la "lleï del concurs", de manera que tant l'òrgan convocador com els participants en la licitació s'han de sotmetre a les regles que hi consten. Concretament, en la Sentència de 28 de juny de 2004 el Tribunal Suprem va manifestar el següent:

[...] con base en la doctrina de esta Sala que considera que las cláusulas y prescripciones técnicas contenidas en los actos preparatorios del contrato, fundamentalmente en los pliegos de cláusulas y prescripciones técnicas, en cuanto no fueron oportunamente impugnadas han de considerarse aceptadas, de manera especial por quienes, como la recurrente, han concurrido a la correspondiente licitación. Y, dejando al margen otras consideraciones, esto es lo que ha de entenderse que viene a señalar la sentencia recurrida, en su fundamento jurídico segundo, al afirmar que los motivos del recurso referidos a la preparación del contrato administrativo constituyen alegaciones del actor extemporáneas e intrascendentes.

Como tuvo ocasión de señalar esta Sala, en sentencia de 4 de noviembre de 1997, puede resultar contrario a la buena fe, que debe presidir la vida del contrato, el que se consienta una o varias cláusulas o prescripciones técnicas, aceptando el procedimiento de contratación pública mediante la propia participación y luego, al no resultar adjudicatario, impugnar la adjudicación argumentando que los actos de preparación consentidos son contrarios al ordenamiento jurídico.

D'acord amb aquesta doctrina, atès que ni el recurrent ni cap altre licitador no varen impugnar el Plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte, es va convertir en la "lleï del concurs" a la qual s'havien de subjectar tant els licitadors com l'òrgan de contractació.

En conseqüència, atès que el Plec de clàusules administratives particulars estableix clarament, com a concreció de les condicions de solvència, d'una banda, l'obligació que els licitadors detallin en la seva oferta els noms i la

qualificació de les persones responsables d'executar la prestació objecte del contracte i que aportin el compromís d'adscripció d'aquestes persones a l'execució del contracte, i, de l'altra, l'obligació que el licitador seleccionat per a l'adjudicació porti els documents que acreditin la disposició efectiva dels mitjans que s'hagi compromès a adscriure a l'execució del contracte; i atès que el recurrent no va poder acreditar la disposició efectiva de la totalitat dels mitjans personals concrets que s'havia compromès a adscriure a l'execució del contracte, s'ha de concloure que la Resolució que s'impugna és congruent amb el contingut del Plec i ajustada a dret.

Així, el cert és que tot i que inicialment el recurrent va acreditar, en fase de licitació, la solvència exigida en el Plec, posteriorment, una vegada va resultar proposat com a adjudicatari del contracte, no va poder acreditar la disposició efectiva dels mitjans personals respecte dels quals s'havia presentat el compromís d'adscripció, tal com exigeix l'article 151.2 del TRLCSP.

El Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, en la Resolució 153/2011, es va pronunciar, en un cas similar a aquest, sobre l'acreditació de l'efectiva disposició dels mitjans personals que el licitador proposat com a adjudicatari va presentar en la seva oferta, i va manifestar el següent:

La exigencia del artículo 135.2 [de la Llei 30/2007, actualment, article 151.2 del TRLCSP] citado, no es otra que aquel que ha presentado la oferta económicamente más ventajosa acredite, en el plazo señalado en el precepto transcrito, entre otros, la efectiva disposición de los medios, en este caso personales, que se ha comprometido a adscribir a la ejecución del contrato, de manera que si no presenta la documentación exigida se considerará que el licitador retira su oferta y entonces la Administración procederá a recabar esa información al licitador siguiente, atendiendo al orden de clasificación de las ofertas.

[...]

En primer lugar, es requisito imprescindible, de acuerdo con el precepto 135.2 antes citado, que el licitador con la oferta económicamente más ventajosa acredite la efectiva disposición de los medios personales que presentó en su oferta. En concreto debe de acreditar, de acuerdo con la exigencia contenida en los pliegos (cláusula VII, reproducida en el fundamento sexto), por un lado, que cumple la certificación incluida en su oferta de disponer de las personas necesarias y con la experiencia exigida para prestar el servicio, y por otro, que efectivamente puede disponer de aquella relación de personas que se comprometió a adscribir en su proposición a la ejecución del contrato.

Es necesario insistir en que las personas que deben ejecutar el contrato deben ser las relacionadas por el licitador en su oferta, por cuanto si el órgano de contratación hubiera estimado suficiente una relación de los perfiles necesarios para la ejecución del contrato, en ningún momento habría exigido en los pliegos que se relacionaran debidamente identificadas en la oferta de cada licitador las personas a adscribir para la prestación del servicio. [...] si el personal presentado en la oferta es el que debe de utilizarse en la ejecución del contrato, resulta evidente que será ese mismo personal el que debe acreditar el licitador estar en disposición del mismo. [...]

En segundo lugar, interesa indicar que, la oferta que presentan los licitadores resulta vinculante para los mismos, sin que estemos ante un defecto que pueda ser objeto de subsanación sino ante un supuesto de incumplimiento de la oferta que, necesariamente, de acuerdo con lo previsto en el artículo 135.2 de la Ley de Contratos del Sector Público, determinará la retirada de la oferta del licitador en cuestión [...].

En definitiva, d'acord amb la normativa en matèria de contractació i la doctrina del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, el recurrent està vinculat a l'oferta que va presentar en relació amb els mitjans personals que s'havia compromès a adscriure a l'execució del contracte, identificats amb el nom i la qualificació professional, tal com exigia el Plec de clàusules administratives particulars que regeixen el contracte i, per tant, la manca d'acreditació de què disposa efectivament d'aquests mitjans suposa un incompliment de la seva oferta que no és susceptible d'esmena i que té com a conseqüència, d'acord amb l'article 151.2 del TRLCSP, que l'òrgan de contractació ha d'entendre retirada la seva oferta.

6. Un cop examinat el contingut del recurs, els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques, els documents que hi ha a l'expedient, el procediment seguit i la Resolució per la qual s'entén retirada l'oferta de l'empresa Atlas Servicios Empresariales, SA, no consta que l'òrgan de contractació hagi actuat de manera arbitrària, ni s'adverteix que el Plec de clàusules administratives o la normativa hagin estat vulnerats en cap aspecte.

En conseqüència, no s'aprecia la concurrència de cap vici que pugui determinar la nul·litat de ple dret o l'anul·labilitat de la Resolució objecte del recurs.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar el recurs especial en matèria de contractació interposat per Atlas Servicios Empresariales, SA, contra la Resolució del conseller de Presidència per la qual s'entén retirada l'oferta de l'empresa Atlas Servicios Empresariales, SA, del procediment d'adjudicació del contracte de serveis de gestió de l'oficina d'informació, assessorament i orientació a la immigració a Eivissa (OFIM) i, en conseqüència, confirmar l'acte.

S'ha de dir que en el cas que no es consideràs procedent desestimar el recurs, el recurs tampoc no podria prosperar atès que ha perdut l'objecte a causa de la renúncia a la subscripció del contracte.

2. Notificar aquest Acord als interessats i a la Conselleria de Presidència.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 a i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.